医牙节片 强燃烧

3505 7039 5

the Prigately La

Richard Fraithme

ir siriis i

A High

一、说到这样中的点。

is Osmini i krypstras

şaidaj (şa-i-) s. n., pl. şaidaje !şaisprezece (şais-pre-/şai-spre-) num.; 16/XVI !saisprezecelea (al ~) (sais-pre-/sai-spre-) num. m., f. a şaisprezecea; al XVI-lea/al 16-lea, a XVI-a/a 16-a

!şaisprezecime (şais-pre-/şai-spre-) s. f., g.-d. art. şaisprezecimii; pl. şaisprezecimi THE WINDS OF STREET saizeci num.; 60/LX șaizecilea (al ~) num. m., f. a șaizecea; al LX-lea/al 60-lea, a LX-a/a 60-a

șal s. n., pl. *șaluri* şaland s. n., pl. şalande șalander s. n., pl. șalandere șalău (pește, monedă veche) s. m., art. șalăul; pl. șalăi,

art. *şal<u>ă</u>ii* șale (parte a corpului) s. f. pl., art. șalele salgău (înv.) s. m., art. salgăul; pl. salgăi, art. salgăii șaliu (rar) s. n., art. șaliul; (sorturi) pl. șaliuri

ș<u>a</u>ltăr s. n., pl. ș<u>a</u>ltăre şalup<u>a</u>r s. m., pl. *şalup<u>a</u>ri* șalupă s. f., g.-d. art. șalupei; pl. șalupe șalupist (rar) s. m., pl. șalupiști șalutier (-ti-er) s. n., pl. șalutiere șalvaragiu (înv.) s. m., art. șalvaragiul; pl. șalvaragii, art.

şalvarag<u>i</u>ii (-gi-ii) ndi biyara ding di kawasa **șalv<u>a</u>ri** s. m. pl. şalvir (reg.) s. m., pl. şalviri șam (înv.) s. n., (sorturi) pl. *ș<u>a</u>muri*

şaman<u>i</u>sm s. n. şambelan s. m., pl. şambelani şambrană s. f., g.-d. art. şambranei; pl. şambrane

șamiza (a ~) vb., ind. prez. 3 șamizează samota (a ~) vb., ind. prez. 3 samotează şamotar s. m., pl. şamotari

samotare s. f. o.-d. art. samot<u>ă</u>rii; pl. șamot<u>ă</u>ri

şam<u>a</u>n s. m., pl. şam<u>a</u>ni șahist adj. m., s. m., pl. șaliiști; adj. f., s. f. șaliistă, pl. şahzadea (înv.) s. f., art. şalızadeaua, g.-d. art. şalızadelei;

*\$² (sunet) [cit. \$î] s. m., pl. \$ s³/sss interj. șa s. f., art. șaua, g.-d. art. șeii; pl. șei !şabaca/şabac (reg.) s. f./s. n., pl. sabace șabana s. f., art. șabanaua, g.-d. art. șabanalei; pl. șabanale, art. şaban<u>a</u>lele ṣabăr s. n., pl. ṣabăre șablon (șa-blon) s. n., pl. șabloane şablona (a ~) (rar) (şa-blo-) vb., ind. prez. 3 şablonează şablonar (rar) (şa-blo-) s. m., pl. şablonari sablonard (sa-blo-) adj. m., pl. sablonarzi; f. sablonardă, pl. *şablon<u>a</u>rde* șablonare (șa-blo-) s. f., g.-d. art. șablonării; pl. șablonări şablonism (rar) (şa-blo-) s. n. (3vH) legion sabotă s. f., g.-d. art. sabotei; pl. sabote șabracă (înv.) (șa-bra-) s. f., g.-d. art. șabracei; pl. șabrace șac<u>a</u>l s. m., pl. *șac<u>a</u>li* ş<u>a</u>far (reg.) s. m., pl. *şafari* șagă (pop.) s. f., g.-d. art. șăgii; pl. șăgi şagrin (şa-grin) s. n., pl. şagrinuri șagrina (a ~) (șa-gri-) vb., ind. prez. 3 șagrinează șagrinare (șa-gri-) s. f., g.-d. art. șagrinării; pl. șagrinări șah¹ (persoană) s. m., pl. *șalii* g 80 3 5 5 5 1 3 5 4 4 şah² (joc) s. n., pl. şalıuri şahăr-mahăr (în expr.) (arg., fam.) s. n., pl. şalŭr-malŭruri

şahinşah s. m., pl. şalıinşalıi

pl. *şalızad<u>e</u>le,* art. *şalızad<u>e</u>lele*

șaibă s. f., g.-d. art. șaibei; pl. șaibe

saică (înv., pop.) s. f., g.-d. art. seicii: pl. seici

șai (reg.) s. n.

!ș¹ (literă) [cit. *șe/șî*] s. m./s. n., pl. *ş/ș-uri*

1168, 183er

```
samotă s. f., g.-d. art. samotei; pl. samote
şamotier (-ti-er) s. m., pl. şamotieri
şamotor s. m., pl. şamotori
șampanie (-ni-e) s. f., art. șampania (ni-a), g.-d. art.
  şampaniei; (sorturi) pl. şampanii, art. şampaniile (-ni-i-)
sampaniza (a ~) vb., ind. prez. 3 sampanizează
şampanizare s. f., g.-d. art. şampanizării; pl. şampanizări
!şampon s. n., pl. şamponne
șan s. n., pl. ș<u>a</u>nuri
șancroid s. n., pl. șancroide
șancru s. n., art. șancrul; pl. șancre
șandelă s. f., g.-d. art. șandelei; pl. șandele
şandrama s. f., art. şandramaua, g.-d. art. şandramalei; pl.
  şandram<u>a</u>le, art. şandram<u>a</u>lele
şanfren s. n., pl. şanfrenuri
șanfrena (a ~) vb., ind. prez. 3 șanfrenează
şanfrenare s. f., g.-d. art. şanfrenării; pl. şanfrenări
șanjant adj. m., pl. șanjanți; f. șanjantă, pl. șanjante
șansă s. f., g.-d. art. șansei; pl. șanse
șansonetă s. f., g.-d. art. șansonetei; pl. șansonete
șansonetist s. m., pl. șansonetiști
șansonetistă s. f., g.-d. art. șansonetistei; pl. șansonetiste
șantaj s. n., pl. șantaje
șantaja (a ~) vb., ind. prez. 3 șantajează, 1 pl. șantajăm,
  imperf. 3 sg. şantaj<u>a</u>; ger. şantaj<u>â</u>nd
santajare s. f., g.-d. art. șantajării; pl. șantajări
șantaj<u>i</u>st s. m., pl. șantaj<u>i</u>ști
șantajistă s. f., g.-d. art. șantajistei; pl. șantajiste
șantan (înv.) s. n., pl. șantane/șantanuri
șanteză (înv.) s. f., g.-d. art. șantezei; pl. șanteze
șantier (-ti-er) s. n., pl. șantiere
șantier<u>i</u>st (-ti-e-) s. m., pl. șantier<u>i</u>ști
șantieristă (-ti-e-) s. f., g.-d. art. șantieristei; pl. șantieriste
șantung s. n., (sorturi) pl. șantunguri
șanț s. n., pl. șanțuri
                                          e (1996) algumental
șapă s. f., g.-d. art. șapei; pl. șape
                                              ្នា ម៉ូឡីឡូវកម្មិក
șapcă s. f., g.-d. art. șepcii; pl. șepci
şapirograf (-ro-graf) s. n., pl. şapirografe
şapirografia (a ~) (-ro-gra-fi-a) vb., ind. prez. 3
  șapirografiază, 1 pl. șapirografiem (-fi-em); conj. prez. 3
  să șapirografi<u>e</u>ze; ger. șapirografi<u>i</u>nd (-fi-ind)
șapirografiere (-ro-gra-fi-e-) s. f., g.-d. art. șapirografierii;
  pl. şapirografi<u>e</u>ri
                              superior by an endomina
                                 ș<u>a</u>pte num.; 7/VII
                                   THE BUT TO FEEL MARRIAGE
șapte-degete (plantă) s. m.
șaptelea (al ~) num. m., f. a șaptea; al VII-lea/al 7-lea, a
   VII-a/a 7-a
!şaptesprezece (-tes-pre-/-te-svre-) num.: 17/XVII
```

```
!şaptesprezecelea (al ~) (-tes-pre-/-te-spre-) num. m., f. a
  şaptesprezecea; al XVII-lea/al 17-lea, a XVII-a/a 17-a
sapte sute num.; 700/DCC
șaptezeci num.; 70/LXX
șaptezecilea (al ~) num. m., f. a șaptezecea; al LXX-lea/al
  70-lea, a LXX-a/a 70-a
șarabană (reg.) s. f., g.-d. art. șarabanei; pl. șarabane
şaradă s. f., g.-d. art. şaradei; pl. şarade
șarampoi (reg.) s. m., pl. șaranıpoi, art. șaranıpoii
șar<u>a</u>n (reg.) s. m., pl. șar<u>a</u>ni
șarbă (înv.) s. f., g.-d. art. șerbei; pl. șerbe
șaretă s. f., g.-d. art. șaretei; pl. șarete
șarg adj. m., s. m., pl. șargi; adj. f., s. f. șargă, pl. șarge
șariaj (-ri-aj) s. n., pl. șariaje
şarja (a ~) vb., ind. prez. 3 şarjează, 1 pl. şarjăm, imperf.
  3 sg. şarj<u>a</u>; ger. şarj<u>â</u>nd
șarjabil adj. m., pl. șarjabili; f. șarjabilă, pl. șarjabile
șarjare s. f., g.-d. art. șarjării; pl. șarjări
șarjă s. f., art. șarja, g.-d. art. șarjei; pl. șarje
şarlatan s. m., pl. şarlatani
șarlatancă s. f., g.-d. art. șarlatancei; pl. șarlatance
șarlatanesc (rar) adj. m., f. șarlatanească; pl. m. și f.
  şarlataneşti
şarlatan<u>i</u>e s. f., art. şarlatan<u>i</u>a, g.-d. art. şarlatan<u>i</u>ei; (fapte)
  pl. şarlatan<u>i</u>i, art. şarlatan<u>i</u>ile
şarlatan<u>i</u>sm (rar) s. n., (fapte) pl. şarlatan<u>i</u>sme
şarlă (pop.) s. f., g.-d. art. şarlei; pl. şarle
șarlotă s. f., g.-d. art. șarlotei; pl. șarlote
!șarm (livr.) s. n., pl. ș<u>a</u>rmuri
șarmant (livr.) adj. m., pl. șarmanți; f. șarmantă, pl.
  şarm<u>a</u>nte
șarnieră (-ni-e-) s. f., g.-d. art. șarnierei; pl. șarniere
șarpantă s. f., g.-d. art. șarpantei; pl. șarpante
şarpe s. m., pl. şerpi
!șarpe-de-apă (pește) s. m., pl. șerpi-de-apă
!şarpe-orb (miriapod, şopârlă) s. m., pl. şerpi-orbi
!ṣarpie (înv., rar) (-pi-e) s. f., art. ṣarpia (-pi-a), g.-d. ṣarpii,
   art. şarp<u>i</u>ei
șart<sup>1</sup> interj.
șart<sup>2</sup> (înv.) s. n., pl. șarturi
                                       न्द्रक्षित्रकोषु । ५ दुई
şase num.; 6/VI
                          a aset gradit areast, reda
șaselea (al ~) num. m., f. a șasea; al VI-lea/al 6-lea, a
   VI-a/a 6-a
şase sute num.; 600/DC
șasiu s. n., art. șasiul; pl. șasiuri
șasla/ceasla s. f., art. șaslaua/ceaslaua, g.-d. art.
   şasl<u>a</u>lei/ceasl<u>a</u>lei
șașlâc (rar) s. n., pl. șașlâcuri
saten adi. m., pl. sateni: f. satenă, pl. șatene
```

```
satrange (înv.) (sa-tran-) s, f. pl.
ș<u>a</u>tră (șa-tră) s. f., g.-d. art. ș<u>a</u>trei; pl. ș<u>a</u>tre
săgalnic (pop.) adj. m., pl. săgalnici; f. săgalnică, pl.
 şă<u>ga</u>lnice
șăl<u>u</u>ț (rar) s. n., pl. șăl<u>u</u>țuri
șălvirie (înv.) s. f., art. șălviria, g.-d. art. șălviriei; pl.
 sălvirii, art. sălviriile
șănțiș<u>o</u>r s. n., pl. șănțișoare
șănțui (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. săntuiesc,
 imperf. 3 sg. sănțuig; conj. prez. 3 să sănțuigscă
şănțul<u>eț</u> s. n., pl. șănțulețe 📗 🖽 🚊 🚊 🚊 🚉 🚉 🚉
şănțurel (rar) s. n., pl. sănțurele
şătrar (şă-trar) s. m., pl. sătrari
șătrăreasă (șă-tră-) s. f., g.-d. art. șătrăresei; pl. șătrărese
şătruță (reg.) (șă-tru-) s. f., g.-d. art. șătruței; pl. șătruțe
!ṣâṣâi/ṣiṣăi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 ṣâṣâie/ṣiṣăie,
 imperf. 3 sg. sâsâia/şisăia; conj. prez. 3 să sâsâie/să șisăie
!şâşâire/şişăire (pop.) s. f., g.-d. art. şâşâirii/şişăirii; pl.
 sâşâiri/şişăiri
!şâşâit/şişăit (pop.) s. n., pl. şâşăituri/şişăituri
șchioapă (pop.) (măsură de lungime) s. f., g.-d. art.
 șcliioapei; pl. șcliioape
schiop adj. m., s. m., pl. schiopi; adj. f., s. f. schioapă, pl.
 șchioape
schiopa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 schiopează
!șchiopăta (a ~) vb., ind. prez. 3 șcluioapătă/șcluiopătează;
 conį, prez. 3 să șchioapete/să șchiopăteze
schiopătură s. f., g.-d. art. schiopăturii; pl. schiopături
schiopenie (rar) (-ni-e) s. f., art. schiopenia (-ni-a), g.-d.
 șcluopenii, art. șcluopeniei
scoală s. f., g.-d. art. scolii; pl. scoli
școlar<sup>1</sup> adj. m., pl. școlari; f. școlară, pl. școlare
școlar2 s. m., pl. școlari
școlaritate s. f., g.-d. art. școlarității
școlariza (a ~) vb., ind. prez. 3 școlarizează
școlarizare s. f., g.-d. art. școlarizării
școlăresc adj. m., f. școlărească; pl. m. și f. școlărești
scolăr<u>e</u>ște adv.
școlări (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. școlărgsc,
 imperf. 3 sg. școlărea; conj. prez. 3 să școlărească
școlărime s. f., g.-d. art. școlărimii
școlăriță s. f., g.-d. art. școlăriței; pl. școlărițe
şedea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. şed, 3 sg. şade, 1 pl.
 sedem; conj. prez. 3 să sadă; ger. sezând; part. sezut
ședere s. f., g.-d. art. șederii; pl. șederi 💢 👸 🤄 📑 🧸
ședință s. f., g.-d. art. ședinței; pl. ședințe
ședințoman s. m., pl. ședințomani
ședințomană s. f., g.-d. art. ședințomanei; pl. ședințomane
```

```
ședințomanie s. f., art. ședințomania, g.-d. ședințomanii,
  art. ședințoman<u>i</u>ei
ședită s. f., g.-d. art. ședitei; pl. ședite
                                               3 (400) 14 B 7 F 8
șef s. m., pl. șefi
                                         and a facility agreement
șefă s. f., g.-d. art. șefei; pl. șefe
șefie s. f., art. șefia, g.-d. art. șefiei; pl. șefii, art. șefiile
!seic s. m., pl. seici
șeitan (reg.) (șei-) s. m., pl. șeitani
selac/serlac s. n.
                            The fact of the Shall of the take
şelar s. m., pl. selari
șelărie s. f., art. șelăria, g.-d. art. șelăriei; (ateliere) pl.
  șelăr<u>i</u>i, art. șelăr<u>i</u>ile
șelf s. n., pl. ș<u>e</u>lfuri
                                                 in in among
șeluță (rar) s. f., g.-d. șeluței; pl. șeluțe
șemineu s. n., art. șemineul; pl. șemineuri
șemizare s. f., g.-d. art. șemizării; pl. șemizări
șemizetă (înv.) s. f., g.-d. art. șemizetei; pl. șemizete
senal s. n., pl. senale
șenilă s. f., g.-d. art. șenilei; pl. șenile
                                                 यह ते अधूर्यक्रम् स्वर
sepcar s. m., pl. sepcari
șepcărie s. f., art. șepcăria, g.-d. art. șepcăriei; (ateliere) pl.
  șepcării, art. șepcăriile
șepcuță s. f., g.-d. art. șepcuței; pl. șepcuțe
                                                        4.30-1321-7598
șeping s. n., pl. șepinguri
şeptar s. m., pl. şeptari
șept<u>e</u>l s. n., pl. șept<u>e</u>luri
                                                        - 4(115), -
șept<u>i</u>c (fam.) s. m., pl. șept<u>i</u>ci
septime s. f., g.-d. art. septimii; pl. septimi
șerardizare s. f., g.-d. art. șerardizării; pl. șerardizări
șerb s. m., pl. șerbi
șerbegiu s. m., art. șerbegiul; pl. șerbegii, art. șerbegiii
șerbet (preparat alimentar) s. n., (sorturi) pl. șerbeturi
șerbetelniță s. f., g.-d. art. șerbetelniței; pl. șerbetelnițe
șerbetieră (-ti-e-) s. f., g.-d. art. șerbetierei; pl. șerbetiere
șerbi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șerbesc,
  imperf. 3 sg. serbea; conj. prez. 3 să șerbească
șerbie s. f., art. șerbia, g.-d. șerbii, art. șerbiei
serbire (înv.) s. f., g.-d. art. serbirii; pl. serbiri
șerfui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șerfuiesc, imperf.
  3 sg. serfuia; conj. prez. 3 să serfuiască
șerfuire s. f., g.-d. art. șerfuirii; pl. șerfuiri
șer<u>i</u>f s. m., pl. șer<u>i</u>fi
                             Salah Sa
şerlac v. şelac
șerlai (reg.) s. m./s. n., pl. șerlai/șerlaie, art.
   șerl<u>a</u>ii/șerl<u>a</u>iele
                                           ्रवेष १८ के उत्तरवरका
șerpar<sup>1</sup> (pasăre) s. m., pl. șerpari
şerpar² (chimir) (reg.) s. n., pl. şerpare
```

```
șerpariță s. f., g.-d. art. șerpariței; pl. șerparițe
șerpaș s. m., pl. serpași
șerpăraș (reg.) s. n., pl. șerpărașe
șerpărie s. f., art. șerpăria, g.-d. art. șerpăriei; pl. șerpării,
  art. şerpăr<u>i</u>ile
serpesc adj. m., f. serpească; pl. m. și f. serpesti
șerp<u>e</u>ște adv.
şerpiş<u>o</u>r s. m., pl. şerpiş<u>o</u>ri
                                 ୍ୟ ଅଟମ ମିଶ୍ୟ କର୍
şerpiu (rar) adj. m., f. şerpie; pl. m. și f. şerpii
șerpoaică s. f., g.-d. art. șerpoaicei; pl. șerpoaice
șerpoaie (rar) s. f., art. șerpoaia, g.-d. art. șerpoaiei; pl.
  șerpo<u>a</u>ie
șerpoi s. m., pl. șerpoi, art. șerpoii
șerpui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șerpuiesc, imperf.
  3 sg. şerpuia; conj. prez. 3 să şerpuiască
șerpuială s. f., g.-d. art. șerpuielii; pl. șerpuieli
serpuind (rar) adj. m., pl. şerpuinzi; f. şerpuindă, pl.
  şerpu<u>i</u>nde
șerpuire s. f., g.-d. art. șerpuirii; pl. șerpuiri
șerpuitor (-pu-i-) adj. m., pl. șerpuitori; f. sg. și pl.
  șerpuito<u>a</u>re
șerpuitură (-pu-i-) s. f., g.-d. art. șerpuiturii; pl. șerpuituri
șerpurel (pop.) s. m., pl. șerpurei, art. șerpureii
șerpușor s. m., pl. șerpușori
șerui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șeruiesc, imperf. 3
  sg. şerui<u>a</u>; conj. prez. 3 să șerui<u>a</u>scă
                                                  98 Jr. 3 195938
șeruire s. f., g.-d. art. șeruirii; pl. șeruiri
șeruitor1 (persoană) (-ru-i-) s. m., pl. șeruitori
seruitor<sup>2</sup> (instrument) (-ru-i-) s. n., pl. seruitoare
șervet s. n., pl. șervete
servetel s. n., pl. servetele
!șes1 (pop.) adj. m.; f. șasă, pl. șese
șes<sup>2</sup> s. n., pl. ș<u>e</u>suri
                                                    وتوطأه وإشري فكرن
șesar s. m., pl. șesari
!sesenal1 (plan ~) adj. m.; pl. f. sesenale
                                                     电影机的物源
şesen<u>a</u>l<sup>2</sup> s. n., pl. şesen<u>a</u>le
                                                     子 副同性病
șesime s. f., g.-d. art. șesimii; pl. șesimi
                                                   with light of
șest1 (înv.) interj.
!sest<sup>2</sup> (pe \sim) (fam.) loc. adv.
 șest3 (persoană) (înv.) s. m.
                                                         12270
șestină (reg.) s. f., g.-d. art. șestinei; pl. șestine
 șeuliță (pop.) (șe-u-) s. f., g.-d. art. șeuliței; pl. șeulițe
 !șevalet s. n., pl. șevalete
 șevalieră (-li-e-) s. f., g.-d. art. șevalierei; pl. șevaliere
 şever s. n., pl. şevere
 şeveru<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. şeverui<u>e</u>sc,
   imperf. 3 sg. şeveruia; conj. prez. 3 să șeveruiască
 severuire s. f., g.-d. art. severuirii; pl. severuiri
```

seviot (-vi-ot) s. n. șevretă (șe-vre-) s. f., g.-d. art. șevretei; pl. șevrete !şevro (şe-vro) s. n., art. şevroul; (sorturi) pl. şevrouri șezătoare s. f., g.-d. art. șezătorii; pl. șezători șezător (înv.) adj. m., pl. șezători; f. sg. și pl. șezătore sezlong s. n., pl. sezlonguri şezut1 (faptul de a ședea) s. n. șezut² (parte a corpului) s. n., pl. șezuturi șfăițuire s. f., g.-d. art. șfăițuirii; pl. sfăițuiri șfărui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șfăruiesc, imperf. 3 sg. sfăruia; conj. prez. 3 să sfăruiască șfei s. m., pl. șfei, art. șfeii șfichi¹ interj. · 1962年 - 1964年 - 196 șfichi² s. n., pl. *șf<u>i</u>chiuri* șfichiui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șfichiuiesc, imperf. 3 sg. sfichiuia; conj. prez. 3 să sfichiuiască șfichiuire s. f., g.-d. art. șfichiuirii; pl. sfichiuiri sfichiuitor (-cliu-i-) adj. m., pl. sfichiuitori; f. sg. și pl. șficliiuito<u>a</u>re şfichiuitură (-cliu-i-) s. f., g.-d. art. şfichiuiturii; pl. şfichiuit<u>u</u>ri și¹ conjcţ., adv. and the linearity of și², și-, -și, -și- v. s<u>i</u>eși și-a¹ conjcț. + art. (în tempo rapid) (și-a mea) și-a² conjcț. + vb. aux. (în tempo rapid) (și-a mers) $si-a^3$ pr. + vb. aux. (în tempo rapid) (si-a închipuit) șiac s. n., (sorturi) pl. șiace/șiacuri și-ai¹ conjeț. + art. (în tempo rapid) (și-ai mei) și-ai² conjcț. + vb. aux. (în tempo rapid) (și-ai mers, și-ai merge) și-au¹ conjeț. + vb. aux. (în tempo rapid) (și-au mers) și-au² pr. + vb. aux. (în tempo rapid) (și-au închipuit) şiboi¹ (plantă) (reg.) s. m. șiboi² (ciorchine de flori) (reg.) s. n., pl. șibo<u>a</u>ie/șiboiuri șic¹ adj. invar. șic² (eleganță) s. n. șic³ (poleială, paietă) (reg.) s. n., pl. șicuri șicana (a ~) vb., ind. prez. 3 șicanează șicanare s. f., g.-d. art. șicanării; pl. șicanări șicanator adj. m., pl. șicanatori; f. sg. și pl. șicanatogre șicană s. f., g.-d. art. șicanei; pl. șicane șicui (a ~) (reg., înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șicuiesc, imperf. 3 sg. șicui<u>a</u>; conj. prez. 3 să șicui<u>a</u>scă șicuire (înv.) s. f., g.-d. art. șicuirii; pl. șicuiri șif s. n., pl. șifuri șifon s. m., (sorturi) pl. șifoane șifona (a ~) vb., ind. prez. 3 șifonează sifonabil adi. m., pl. sifonabili; f. sifonabilă, pl. sifonabile

sifonat s. n. sifonier (-ni-er) s. n., pl. sifoniere si-i¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-i vād) si-i² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-i închipuie) siism s. n. si-l¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-l vād) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l vād) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l închipuie) sild s. n., pl. silduri siling s. m., pl. silduri siling s. m., pl. silngie sinar (pop.) s. n., pl. singre sină s. f., gd. art. sinei; pl. șine sindrilar s. m., pl. șindrilari sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. șindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindrile sindrilit s. n. sindruli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruig; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruig; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruiri; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinogre sinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile șintojsm s. n.
si-i¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-i văd) si-i² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-i inchipuie) siism s. n. si-l¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-l văd) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l văd) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l inchipuie) sild s. n., pl. silduri siling s. m., pl. silduri siling s. m., pl. silingi sinar (pop.) s. n., pl. singre sindă s. f., gd. art. sinei; pl. șine sindrilar s. m., pl. șindrilari sindrilă s. f., gd. art. șindrilei; pl. șindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindrilesc, imperf. 3 sg. șindrileg; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilit s. n. șindruj (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruj (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri singr (reg.) s. n., pl. șinogre șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
si-i² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-i încliipuie) siism s. n. si-l¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-l văd) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l încliipuie) sild s. n., pl. şilduri siling s. m., pl. şilduri siling s. m., pl. şilingi sinar (pop.) s. n., pl. şinare sină s. f., gd. art. şinei; pl. şine sindrilar s. m., pl. şinarillari sindrilar s. m., pl. şinarillari sindrilă s. f., gd. art. şindrilei; pl. şindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. şindrilegsc, imperf. 3 sg. şindrileg; conj. prez. 3 să şindrilească şindrilire s. f., gd. art. şindriliri; pl. şindriliri şindrili s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să şindruigscă şindruire (reg.) s. f., gd. art. şindruiri; pl. şindruiri şingr (reg.) s. n., pl. şinoare şinşila/cincila s. f., gd. art. şinşilei/cincilei; pl. sinşile/cincile
siism s. n. si-l¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-l văd) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l inclipuie) sild s. n., pl. şilduri siling s. m., pl. şilingi sinar (pop.) s. n., pl. şinere sină s. f., gd. art. şinei; pl. şine sindrilar s. m., pl. şindrilei; pl. şindre sindrilar s. m., pl. şindrilei; pl. şindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindrilesc, imperf. 3 sg. şindrileg; conj. prez. 3 să şindrilegscă şindrilit s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să şindruigscă şindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să şindruigscă şindruire (reg.) s. f., gd. art. şindruiri; pl. şindruiri şingr (reg.) s. n., pl. şinogre şinşilă/cincila s. f., gd. art. şinşilei/cincilei; pl. sinşile/cincile
si-l¹ conjct. + pr. (în tempo rapid) (si-l văd) si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l închipuie) sild s. n., pl. şilduri siling s. m., pl. şilingi sinar (pop.) s. n., pl. şinere sină s. f., gd. art. şinei; pl. şine sindrilar s. m., pl. şindrilari sindrilă s. f., gd. art. şindrilei; pl. şindre sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindrilesc, imperf. 3 sg. şindrilea; conj. prez. 3 să şindrilească şindrilit s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să şindruiască şindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să şindruiască şindruire (reg.) s. f., gd. art. şindruiri; pl. şindruiri şingr (reg.) s. n., pl. şinogre şinşilă/cincila s. f., gd. art. şinşilei/cincilei; pl. sinşile/cincile
si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l înclipuie) sild s. n., pl. silduri siling s. m., pl. silingi sinar (pop.) s. n., pl. sinare sindă (reg.) s. f., gd. art. sindrei; pl. sindre sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilă s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindrilescă sindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri sindrilă s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
si-l² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-l înclipuie) sild s. n., pl. silduri siling s. m., pl. silingi sinar (pop.) s. n., pl. sinare sindă (reg.) s. f., gd. art. sindrei; pl. sindre sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilă s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindrilescă sindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri sindrilă s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sild s. n., pl. silduri siling s. m., pl. silingi sinar (pop.) s. n., pl. singre sină s. f., gd. art. sinei; pl. sine sindrilar s. m., pl. sindrilgri sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindrilescă sindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri sindrili s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruig; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruire (reg.) s. f., gd. art. sindruirii; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinogre șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
siling s. m., pl. silingi sinar (pop.) s. n., pl. sinare sină s. f., gd. art. șinei; pl. șine șindră (reg.) s. f., gd. art. șindrei; pl. șindre șindrilar s. m., pl. șindrilari șindrilă s. f., gd. art. șindrilei; pl. șindrile șindrilă s. f., gd. art. șindrilei; pl. șindrile șindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindrilesc, imperf. 3 sg. șindrilea; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilire s. f., gd. art. șindrilirii; pl. șindriliri șindrili s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sinar (pop.) s. n., pl. singre sinā s. f., gd. art. sinei; pl. sine sindrā (reg.) s. f., gd. art. sindrei; pl. sindre sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrilā s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilā s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilā (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. sindrilesc, imperf. 3 sg. sindrilea; conj. prez. 3 sā sindrileascā sindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri sindrilā s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 sā sindruiascā sindruire (reg.) s. f., gd. art. sindruirii; pl. sindruiri singr (reg.) s. n., pl. sinoare sinsilā/cincila s. f., gd. art. sinsilei/cincilei; pl. sinsile/cincile
sină s. f., gd. art. sinei; pl. sine sindră (reg.) s. f., gd. art. sindrei; pl. sindre sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilă (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindrilesc, imperf. 3 sg. sindrilea; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri șindrili s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. sindruirii; pl. sindruiri șingr (reg.) s. n., pl. sinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindră (reg.) s. f., gd. art. sindrei; pl. sindre sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrila s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindrilesc, imperf. 3 sg. sindrilea; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilire s. f., gd. art. sindriliri; pl. sindriliri șindrilit s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. sindruiri; pl. sindruiri șingr (reg.) s. n., pl. sinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrilar s. m., pl. sindrilari sindrilar s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrilă s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindrilesc, imperf. 3 sg. șindrileg; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilire s. f., gd. art. șindrilirii; pl. șindriliri șindrilit s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruiesc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrilā s. f., gd. art. sindrilei; pl. sindrile sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindrilesc, imperf. 3 sg. sindrilea; conj. prez. 3 să șindrilească șindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri șindrilit s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruiesc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. sindruirii; pl. sindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindrilesc, imperf. 3 sg. șindrileg; conj. prez. 3 să șindrilegscă șindrilire s. f., gd. art. șindriliri; pl. șindriliri șindrilit s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruiesc, imperf. 3 sg. șindruig; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruiri; pl. șindruiri șingr (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
imperf. 3 sg. şindrileg; conj. prez. 3 să șindrilegscă șindrilire s. f., gd. art. şindriliri; pl. şindriliri șindrilit s. n. șindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. şindruigsc, imperf. 3 sg. şindruig; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruire (reg.) s. f., gd. art. şindruiri; pl. şindruiri șinor (reg.) s. n., pl. şinogre șinșilă/cincila s. f., gd. art. şinşilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrilire s. f., gd. art. sindrilirii; pl. sindriliri sindrilit s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrilit s. n. sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sindruigsc, imperf. 3 sg. sindruia; conj. prez. 3 să șindruigscă șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruiri; pl. șindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
sindrui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șindruigsc, imperf. 3 sg. șindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruiri; pl. șindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinsilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
imperf. 3 sg. şindruia; conj. prez. 3 să șindruiască șindruire (reg.) s. f., gd. art. șindruirii; pl. șindruiri șinor (reg.) s. n., pl. șinoare șinșilă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
șindru <u>ire</u> (reg.) s. f., gd. art. șindru <u>i</u> rii; pl. șindru <u>i</u> ri șinor (reg.) s. n., pl. șino <u>a</u> re șinș <u>i</u> lă/cincila s. f., gd. art. șinșilei/cincilei; pl. sinșile/cincile
șinor (reg.) s. n., pl. șino <u>a</u> re șinș <u>ilă/cincila</u> s. f., gd. art. <i>șinșilei/cincilei;</i> pl. sinșile/cincile
sinsila/cincila s. f., gd. art. sinsilei/cincilei; pl. sinsile/cincile
sintoism s. n.
YARITMANIA U. AU
șinto <u>i</u> st adj. m., s. m., pl. șinto <u>i</u> ști; adj. f., s. f. șinto <u>i</u> stă, pl. șinto <u>i</u> ste
şinu <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>șinuigsc</i> , imperf. 3 sg. <i>șinuig</i> ; conj. prez. 3 <i>să șinuigscă</i>
sinuires for dart sinuirii plasinuiri
sinuit (rar) s. n.
si-n ¹ conict + pr (în tempo rapid) (si-a văd)
si-o ² pr. + pr. (în tempo rapid) (si-o închinuie)
sin¹ (peste) s. m. pl. sini
sin² (sticlă) (reg.) e. n. nl. sinuri
sincă e f. ad. art cincii: nl. cinci
sinculità e f a -d art sinculitei ni sinculite
singt singt a
A.S. Bericker
sipuș <u>o</u> r (reg.) s. n., pl. sipușo <u>a</u> re — whe (1900) gillio.
ain a na nata ainmuni
șir s. n., pl. <i>șiruri</i>
șirag s. n., pl. șiraguri
şirag s. n., pl. şiraguri seride en en egendeş şira s. f., gd. art. şirei; pl. şire
sirag s. n., pl. siraguri siră s. f., gd. art. sirei; pl. sire șireglă (reg.) (-re-glă) s. f., gd. art. șireglei; pl. șiregle
şirag s. n., pl. şiraguri seride en en egendeş şira s. f., gd. art. şirei; pl. şire

```
enie (-ni-e) s. f., art. șiretenia (-ni-a), g.-d. art.
eteniei; pl. șiretenii, art. șireteniile (-ni-i-)
lic (-re-tlic) s. n., pl. șiretlicuri
el s. n., pl. sirețele
ie (rar) s. f., art. șireția, g.-d. art. șireț<u>i</u>ei; pl. șireț<u>i</u>i, art.
eţ<u>i</u>ile
ică (reg.) s. f., g.-d. art. șir<u>i</u>ncii; pl. șir<u>i</u>nci
1 s. n., pl. șiro<u>a</u>ie
<sup>2</sup> (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. șiroi<u>e</u>ște, imperf. 3 sg.
oia; conj. prez. 3 să șiroi<u>a</u>scă
re s. f., g.-d. art. șirojrii; pl. șirojri
let s. n., pl. șirul<u>e</u>țe
s. n., pl. ș<u>i</u>sturi
ficare s. f., g.-d. art. șistificării; pl. șistificări
os adj. m., pl. șistoși; f. șistoasă, pl. șistoase
                                                          de are
zitate s. f., g.-d. art. șistozității
                                                       . . . 175B.9
. n., pl. sisuri
                        from the straight of the first party and
i v. şâşâi
                        TO WITCH THE SECOND OF THE CONTRACTOR
ire v. şâşâire
                                all and fract the shightness.
it v. şâşâit
                                    化二二氯化氯化苯 机合键法
ă (reg.) s. f., g.-d. art. ș<u>i</u>știi
orniță (reg.) s. f., g.-d. art. șișcorniței; pl. șișcornițe
ır s. n., pl. şişt<u>a</u>re
v (pop.) adj. m., pl. sistavi; f. sistavă, pl. sistave
irel s. n., pl. șiștărele
\check{a}v_{\underline{i}} (a se \sim) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se
tăvește, imperf. 3 sg. se șiștăvea; conj. prez. 3 să se
tăve<u>a</u>scă
ívire (pop.) s. f., g.-d. art. șiștăvirii; pl. șiștăviri
ivit (pop.) adj. m., pl. șiștăviți; f. șiștăvită, pl. șiștăvite
or (pop.) s. m., pl. sistori
                                    कोष्यां द्वार क(जाको) स्वयाप्त
(reg.) s. m., pl. șiț<u>a</u>ri
                                           Year, In this tourie
(reg.) s. f., g.-d. art. sitei; pl. site
i (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șițuiesc,
nperf. 3 sg. șițui<u>a;</u> conj. prez. 3 să șițui<u>a</u>scă
ăr s. n., pl. șl<u>a</u>găre
n s. n.
                                                          125325
htă s. f., g.-d. art. şlelitei; (cete) pl. şlelite
htic s. m., pl. şle<u>a</u>lıtici
ampăt (fam.) adj. m., pl. şleampeţi; f. şleampătă, pl.
<u>a</u>mpete
pcă (înv., reg.) s. f., g.-d. art. șlepcii; pl. șlepci
u<sup>1</sup> (ulm) (rar) s. m., art. slegul; pl. slei, art. sleii
u² (drum de ţară, ştreang, pădure) s. n., art. şleaul;
. şle<u>a</u>uri
ui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șlefuigsc, imperf.
sg. şlefui<u>a</u>; conj. prez. 3 să şlefui<u>a</u>scă
                                                   1.1 点点排除的点
uire s. f., g.-d. art. şlefuirii; pl. şlefuiri
uits.n.
                                                   1. 2. 1500
```

```
!şlefuitor (-fu-i-) adj. m., s. m., pl. şlefuitori; adj. f., s. f.
  sg. și pl. șlefuitoare
şlep s. n., pl. şlepuri
                           and the contract of the second
şlepar s. m., pl. şlepari
slibovită s. f., g.-d. art. sliboviței; (porții) pl. slibovițe
                                       Francisco Contract
şlif s. n., pl. şlifuri
                                     ាន្តាធិត្តទូវជាសម្រើស
şlire s. f., g.-d. art. şlirii; pl. şliri
                                        garage at the Company
şlit s. n., pl. şlituri
sluc (reg.) s. n., pl. slucuri
                                 to Agricultural of the gift is
şlus (reg.) interj.
şmag (reg.) s. n.
şmal s. n., pl. şmale
şmecher adj. m., s. m., pl. şmecheri; adj. f., s. f. şmecheră,
  pl. smechere
smecheresc adj. m., f. smecherească; pl. m. și f. smecheresti
smechereste adv.
smecheri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. smecheresc,
  imperf. 3 sg. smecherea; conj. prez. 3 să smecherească
smecherie s. f., art. smecheria, g.-d. art. smecheriei; (fapte)
  pl. smecherji, art. smecherjile
șmecherire s. f., g.-d. art. șmecheririi; pl. șmecheriri
şmecherlâc (rar) s. n., pl. şmecherlâcuri
smirghel s. n.
şmotri (a ~) (reg., fam.) (şmo-tri) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3
  pl. smotresc, imperf. 3 sg. smotreg; conj. prez. 3 să
  șmotre<u>a</u>scă
smotrire (fam.) (smo-tri-) s. f., g.-d. art. smotririi; pl.
  smotriri
şmotru (fam.) (şmo-tru) s. n., art. şmotrul; pl. şmotruri
şnapan (fam.) s. m., pl. şnapani
șnaps (fam.) s. n., (porții, sorturi) pl. șnapsuri 👵 💮 🚟
                                                    PARTIES
șnec s. n., pl. șnecuri
                            ្រុង ខាន់ អាកុ និងសង្សា
șnit s. n., pl. șn<u>i</u>turi
                           and the continue to the case
șnițel s. m., pl. șnițele
                                                   3-41
şnur s. n., pl. şnururi
                                                    8 11.01.51
șnurceramică s. f., g.-d. art. șnurceramicii
şnurui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 2 pl. şnuruigsc, imperf.
  3 sg. şnuruia; conj. prez. 3 să șnuruiască
                                                  roadgate
snuruire s. f., g.-d. art. snuruirii; pl. snuruiri
șnuruit s. n.
snuruleț s. n., pl. șnurulețe
                                      า การที่ได้และเอาสูเด้ว
șo interj.
soacăț (reg., fam.) s. m., pl. soacăți
                                                   n) Pusai
soaldă (fam.) s. f., g.-d. art. soaldei; pl. soalde
șoaldină s. f., g.-d. art. șoaldinei; pl. șoaldine
                                                    4.1863
șoaptă s. f., g.-d. art. șoaptei; pl. șoapte
                                                  李朝 1.300卷页
șoarece s. m., pl. șoareci
                                                  or extended
șoarece-alunar (animal) e m
```

```
!soarece-bălțat (animal) s. m., pl. soareci-bălțați
!șoarece-de-apă (animal) s. m., pl. șoareci-de-apă
!șoarece de bibliotecă s. m., pl. șoareci de bibliotecă
!soarece-de-câmp (animal) s. m., pl. soareci-de-câmp
!soarece-de-mare (peste) s. m., pl. soareci-de-mare
şobolan s. m., pl. şobolani
șoc s. n., pl. șocuri
                                            -10 m
soca (a ~) vb., ind. prez. 3 sochează
șocant adj. m., pl. șocanți; f. șocantă, pl. șocante
sod (înv., reg.) adj. m., pl. sozi; f. soadă, pl. soade
sodou s. n., art. sodoul; pl. sodouri
șofa (a ~) vb., ind. prez. 3 șofează
                                           131. 131.
sofer s. m., pl. soferi
șoferie s. f., art. șoferia, g.-d. șoferii, art. șoferiei
șoferiță s. f., g.-d. art. șoferiței; pl. șoferițe
sofran (so-fran) s. m., pl. sofrani
șofrănaș (șo-fră-) s. m., pl. șofrănași
șofrănel (șo-fră-) s. m., pl. șofrănei, art. șofrăneii
șofrăniu (rar) (șo-fră-) adj. m., f. șofrănie; pl. m. și f.
  șofrăn<u>i</u>i
șoim s. m., pl. șoimi
șoiman (pop.) adj. m., s. m., pl. șoimani; adj. f. șoimană,
  pl. șoimane
șoimane (iele) s. f. pl.
șoimar s. m., pl. șoimari
șoimănesc adj. m., f. șoimănească; pl. m. și f. șoimănesti
șoimări (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șoimăresc,
  imperf. 3 sg. șoimărea; conj. prez. 3 să șoimărească
șoimăr<u>i</u>t s. n.
șoimește adv.
                                       arte era begabte
soimisor s. m., pl. soimisori
                                           1000
șoimulean (pop.) s. m., pl. șoimuleni
                                            ari da
soimulet s. m., pl. soimuleti
                                           Alternation
şoimuşor (pop.) s. m., pl. şoimuşori
                                           Service from
șold s. n., pl. solduri
                                            S.
soldan (iepure) s. m., pl. soldani
                                      Caret. Red with at
șoldar (curea) s. n., pl. șoldare
șoldeală (pop.) s. f., g.-d. art. șoldelii; pl. șoldeli
soldi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. soldesc,
  imperf. 3 sg. şoldea; conj. prez. 3 să şoldească
șoldire (pop.) s. f., g.-d. art. șoldirii; pl. șoldiri
șoldiș (pop.) adv.
șoldiu (pop.) adj. m., f. șoldie; pl. m. și f. șoldii
șolduros adj. m., pl. șoldurosi; f. șoldurogsă, pl. șoldurogse
șoltic (reg.) adj. m., pl. șoltici; f. șoltică, pl. șoltice
șolticărie (reg.) s. f., art. șolticăria, g.-d. art. șolticăriei; pl.
  șolticării, art. șolticăriile
colture m nl colturi
```

地域 使 横柱

```
soma (a ~) vb., ind. prez. 3 somează
somaj s. n.
                                            and the ment disting
șomer s. m., pl. șomeri
                                               ita, tesk flattje
someră s. f., g.-d. art. somerei; pl. somere
                                                   编品的证明的
somoiog s. n., pl. somoioage
                                           1. 《新聞日報日本
somoiogel s. n., pl. somoiogele
somoltoc s. n., pl. somoltoace
sont (reg.) adj. m., pl. sonți; f. soantă, pl. soante
!sontac/sontac-sontac interj.
!sontâcăi (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 sontâcăie, imperf. 3
  sg. șontâcăia; conj. prez. 3 să șontâcăie
șontâcăire (rar) s. f., g.-d. art. șontâcăirii; pl. șontâcăiri
șontâc-șontâc v. șontâc
sontorog (fam.) adj. m., pl. sontorogi; f. sontoroga, pl.
șontorogeală (fam.) s. f., g.-d. art. șontorogelii; pl.
  șontorog<u>e</u>li
șontorogi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șontorogesc,
  imperf. 3 sg. sontorogea; conj. prez. 3 să sontorogească
șontorogire (rar) s. f., g.-d. art. șontorogirii; pl. șontorogiri
şopa-şopa/şopa, şopa interj.
sopăcăi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sopăcăiesc,
  imperf. 3 sg. sopăcăia; conj. prez. 3 să șopăcăiască
sopăi (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sopăiesc,
  imperf. 3 sg. şopăia; conj. prez. 3 să șopăiască
șopăială (fam.) s. f., g.-d. art. șopăielii; pl. șopăieli
șopăire (fam.) s. f., g.-d. art. șopăirii; pl. șopăiri
!șopă<u>i</u>t s. n.
                               MANUSTER LANGUESTAGE
șopăite (pe ~) loc. adv.
sopârlaiță (pop.) (-la-i-) s. f., g.-d. art. șopârlaiței; pl.
 șopârl<u>a</u>ițe
                                                  ) Allguns.
sopârlă s. f., g.-d. art. sopârlei; pl. sopârle
șopârl<u>i</u>ță s. f., g.-d. art. șopârl<u>i</u>ței; pl. șopârl<u>i</u>țe
șopot s. n., pl. șopote
sopoti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. sopotesc, imperf.
 3 sg. sopote<u>a</u>; conj. prez. 3 să sopote<u>a</u>scă
șopotire s. f., g.-d. art. șopotirii; pl. șopotiri
șopotitor adj. m., pl. șopotitori; f. sg. și pl. șopotitoare
sopron (so-pron) s. n., pl. soproane
soproneață (reg.) (so-pro-) s. f., g.-d. art. soproneței; pl.
 șopron<u>e</u>țe
soprut (reg.) (so-prut) s. n., pl. sopruturi/soprute
șopteală s. f., g.-d. art. șoptelii; pl. șopteli
sopti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. soptesc, imperf. 3
 sg. soptea; conj. prez. 3 să soptească
soptire s. f., g.-d. art. soptiri; pl. soptiri (1. 1992) 3,000.
!soptit s. n.
                               化酚 阿拉西拉斯 中国
soptite (pe ~) loc. adv.
soptitor adj. m., pl. soptitori; f. sg. si pl. soptitoare
```

```
sorecar (pasăre) s. m., pl. sorecari
sorecie1 (otravă) (reg.) s. f., art. sorecia, g.-d. sorecii, art.
*șorecie² (plantă) s. f., art. șorecia, g.-d. art. șoreciei; pl.
  șorecii, art. șoreciile
soreciu (pop.) adj. m., f. sorecie; pl. m. și f. sorecii
soricar (câine) s. m., pl. soricari
soricări (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. soricărește, imperf. 3 sg.
  șoricărea; conj. prez. 3 să șoricărească
șoricărie s. f., art. șoricăria, g.-d. șoricării, art. șoricăriei
șoricărime s. f., g.-d. art. șoricărimii
șoriceasă (otravă) (pop.) s. f., g.-d. art. șoricesei
șoricel s. m., pl. șoricei, art. șoriceii
soricesc (rar) adj. m., f. soricească; pl. m. și f. soricesti
șoric<u>e</u>ște adv.
                                      學獎 改 医多硫铁铁工具
șor<u>i</u>ci s. n.
                                         高级设施 新加爾沙 解射的
șoricime s. f., g.-d. art. șoricimii
șoricioaică1 (femela șoarecelui) s. f., g.-d. art. șoricioaicei;
  pl. șoricioaice
șoricioaică<sup>2</sup> (otravă) (pop.) s. f., g.-d. art. șoricioaicei
șoric<u>uț</u> s. m., pl. șoric<u>u</u>ți
                                   网络沙泽州 定典 脑囊生脉
șort s. n., pl. ș<u>o</u>rturi
șorț s. n., pl. ș<u>o</u>rțuri
sortulet s. n., pl. sortulete
șosea s. f., art. șoseaua, g.-d. art. șoselei; pl. șosele, art.
  șoselele; abr. șos.
șosel<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 șosele<u>a</u>ză
șoselare s. f., g.-d. art. șoselării; pl. șoselări
șoselui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șoseluigsc,
  imperf. 3 sg. șoselui<u>a;</u> conj. prez. 3 să șoselui<u>a</u>scă
șoseluire s. f., g.-d. art. șoseluirii; pl. șoseluiri
șoseluță s. f., g.-d. art. șoseluței; pl. șoseluțe
                                                      12 gazáát (jéj
șosetă s. f., g.-d. art. șosetei; pl. șosete
                                                      . Lealing.
sosele (în expr.) (fam.) s. f. pl.
                                                  电流 付款的现在分词
sosoi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 sosoie, imperf. 3 sg.
  șoșoia; conj. prez. 3 să șoșoie
șoșo<u>i</u>re (rar) s. f., g.-d. art. șoșo<u>i</u>rii; pl. șoșo<u>i</u>ri
șoșoit s. n., pl. soșoituri 👵 🗀 🔊 🛒 🛒 🛒 🕸 🕾
șoș<u>o</u>n s. m., pl. șoș<u>o</u>ni — "gratijo Jave de napitale ("Parase)
                     "如何做名词数知识性" 人名英弗克斯伊尔托
șoșoș<u>o</u> interj.
șot s. n., pl. ș<u>o</u>turi
șotie (pop., fam.) (-ti-e) s. f., art. șotia (-ti-a), g.-d. art.
   ș<u>o</u>tiei; pl. ș<u>o</u>tii, art. ș<u>o</u>tiile (-ti-i-)
!sotron (so-tron) s. n., pl. sotroane
șovar s. m.
!sovăi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. sovăi, imperf. 3 sg. sovăia;
   conj. prez. 3 să ș<u>o</u>văie
sovăială s. f., g.-d. art. șovăielii; pl. șovăieli
                                                        J. $5.00
```

```
șovăielnic adj. m., pl. șovăielnici; f. șovăielnică, pl.
                                                                       șplit s. n.
  șovăi<u>e</u>lnice
șovăind (rar) adj. m., pl. șovăinzi; f. șovăindă, pl. șovăinde
șovăire s. f., g.-d. art. șovăirii; pl. șovăiri
sovăitor (-vă-i-) adj. m., pl. sovăitori; f. sg. și pl. sovăitoare
!șov<u>â</u>lc/șov<u>â</u>lc-șov<u>â</u>lc interj.
sovâlcăi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sovâlcăie, imperf. 3
  sg. şovâlcăi<u>a</u>; conj. prez. 3 să șov<u>â</u>lcăie
șovâlcăire (rar) s. f., g.-d. art. șovâlcăirii; pl. șovâlcăiri
șov<u>â</u>lc-șov<u>â</u>lc v. șov<u>â</u>lc
șovin adj. m., s. m., pl. șovini; adj. f., s. f. șovină, pl. șovine
șovin<u>i</u>sm s. n.
șovinist (înv.) adj. m., s. m., pl. șovinisti; adj. f., s. f.
  șovin<u>i</u>stă, pl. șovin<u>i</u>ste
şpaclu (spa-clu) s. n., art. spaclul; pl. spacluri ျခည်းများ
spagat s. n., pl. spagate
!șpagă (fam.) s. f., g.-d. art. șpăgii; pl. șpăgi
                                                         may share
șpais s. n., pl. șp<u>a</u>isuri
                                                       A450 11 1965
șpalt s. n., pl. șpalturi
șpan<sup>1</sup> (titlu nobiliar) s. m., pl. șpani
span² (așchie) s. n., pl. spanuri
                                                                        şşş v. ş<sup>3</sup>
sparli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sparlesc,
  imperf. 3 sg. sparlea; conj. prez. 3 să sparlească
sparlire (rar) s. f., g.-d. art. sparlirii; pl. sparliri
spăclui (a ~) (spă-clu-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  spăcluiesc, imperf. 3 sg. spăcluie; conj. prez. 3 să
   șpăclui<u>a</u>scă
spăcluială (spă-clu-) s. f., g.-d. art. spăcluiglii; pl.
   șpăclui<u>e</u>li
spăcluire (spă-clu-) s. f., g.-d. art. spăcluirii; pl. spăcluiri
spăltui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. spăltuiesc,
   imperf. 3 sg. spăltuia; conj. prez. 3 să spăltuiască
spăltuire s. f., g.-d. art spăltuirii; pl. spăltuiri
șpăltu<u>i</u>t s. n.
speraclu (-ra-clu) s. n., art. speraclul; pl. speracle
sperlă (reg.) s. f., g.-d. art. sperlei
şperț (fam.) s. n., pl. şperțuri
                                           CEARCE OF AND SOUTHING
spertar (fam.) s. m., pl. spertari
                                                         រំបស់ខ្មែកប្រ
sperțară (rar) s. f., g.-d. art. sperțarei; pl. sperțare
sperțui (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sperțuiesc,
   imperf. 3 sg. sperțuia; conj. prez. 3 să sperțuiască
șperțuială (fam.) s. f., g.-d. art. șperțuielii; pl. șperțuieli
șp<u>i</u>ghel s. n.
șpil (arg., fam.) s. n., pl. șp<u>i</u>luri
 !spilhozen/spilhozen s. m./s. n., pl. spilhozeni/spilhozene
șpis s. n., pl. șp<u>i</u>suri
șpiț<sup>1</sup> (câine) s. m., pl. șpiți
spit<sup>2</sup> (unealtă, ornament, vârf) s. n., pl. spiţuri
splint s. n., pl. splinturi februare and beco-
                                                        Molkyaa
```

spor (reg.) s. m., pl. spori sprait (reg.) s. n., pl. spraituri spraitui (a ~) (reg.) (sprai-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. spraițuiesc, imperf. 3 sg. spraițuia; conj. prez. 3 să șpraițui<u>a</u>scă spraițuire (reg.) (sprai-) s. f., g.-d. art. spraițuirii; pl. spraitu<u>i</u>ri ALLEN BOOK OF BE spring s. n., pl. springuri șpringu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. șpringu<u>i</u>rii; pl. șpringu<u>i</u>ri sprit s. n., pl. sprituri sprițui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. sprițuiesc, imperf. 3 sg. *sprițui<u>a</u>;* conj. prez. 3 să *sprițui<u>a</u>scă* sprițuire (reg., fam.) s. f., g.-d. art. sprițuirii; pl. sprițuiri sprițuitor¹ (persoană) (reg.) (-ţu-i-) s. m., pl. spriţuitori sprițuitor2 (aparat) (-țu-i-) s. n., pl. sprițuitoare sput (aparat dioptric) s. n. **șrapn<u>e</u>l** s. n., pl. *șrapn<u>e</u>le* (1996) [维加 (m 4**)** [] şrot s. n., pl. şroturi șrotuire s. f., g.-d. art. șrotuirii; pl. șrotuiri st/ssst interj. A Prince of the control of the cont ștab¹ (ofițer superior, șef) (înv., fam.) s. m., pl. ștabi ștab² (stat-major) (înv.) s. n., pl. ștaburi stab-ofițer (înv.) s. n., pl. stab-ofițeri stachetă s. f., g.-d. art. stachetei; pl. stachete ștafet<u>a</u>r (rar) s. m., pl. *ștafet<u>a</u>ri* stafetă s. f., g.-d. art. stafetei; pl. stafete ștaier (înv.) (șta-ier) s. n., pl. ștaiere 1.2世頃) 充 **ștaif** s. n., pl. *șt<u>a</u>ifuri* ștampil<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *ștampile<u>a</u>ză* ștampilare s. f., g.-d. art. ștampilării; pl. ștampilări ștamp<u>i</u>lă s. f., g.-d. art. ștamp<u>i</u>lei; pl. ștamp<u>i</u>le stangă (pop.) s. f., g.-d. art. stăngii; pl. stăngi stanța (a ~) vb., ind. prez. 3 stanțează ștanțare s. f., g.-d. art. ștanțării; pl. ștanțări ștanțatoare s. f., g.-d. art. ștanțatoarei; pl. ștanțatoare stanțator s. m., pl. stanțatori ștanță (unealtă) s. f., g.-d. art. ștanței; pl. ștanțe ștaufer (ștau-) s. n., pl. ștaufere ștănț<u>a</u>r s. m., pl. ștănț<u>a</u>ri ștănțui (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ștănțuiesc, imperf. 3 sg. stănțuia; conj. prez. 3 să stănțuiască ștănțuire (rar) s. f., g.-d. art. ștănțuirii; pl. ștănțuiri șteamp (reg., înv.) s. n., pl. șteampuri **șteand** (reg.) s. n., pl. *ște<u>a</u>nduri* șteap (reg.) s. m., pl. *ștepi* stează (reg.) s. f., g.-d. art. stezei; pl. șteze

```
ștecăr s. n., pl. ștecăre
stempar (reg.) s. m., pl. stempari
ștempări (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  stempăresc, imperf. 3 sg. stempărea; conj. prez. 3 să
  ștempăre<u>a</u>scă
ștempăriță (reg.) s. f., g.-d. art. ștempăriței; pl. ștempărițe
stempel (înv., reg.) s. n., pl. stempele
ștemplui (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  ștempluiesc, imperf. 3 sg. ștempluia; conj. prez. 3 să
  ștemplui<u>a</u>scă
ștempluire (înv., reg.) s. f., g.-d. art. ștempluirii; pl.
  ștempluiri
stemui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. stemuiesc, imperf.
  3 sg. ștemui<u>a</u>; conj. prez. 3 să ștemui<u>a</u>scă
ștemuire s. f., g.-d. art. ștemuirii; pl. ștemuiri
ștemuitoare (-mu-i-) s. f., g.-d. art. ștemuitoarei; pl.
  ștemuito<u>a</u>re
stemuitor1 (persoană) (-mu-i-) s. m., pl. stemuitori
stemuitor<sup>2</sup> (instrument) (-mu-i-) s. n., pl. stemuitoare
ștergar s. n., pl. ștergare
                                       therein a grana
stergărel (rar) s. n., pl. stergărele
ștergătoare1 (persoană) (rar) s. f., g.-d. art. ștergătoarei;
  pl. ștergăto<u>a</u>re
ștergătoare2 (covoraș) s. f., g.-d. art. ștergătorii; pl.
  ștergăt<u>o</u>ri
ștergător1 (persoană) (rar) s. m., pl. ștergători
ștergător² (perie, aparat) s. n., pl. ștergătoare
ștergător³/ștergătoare³ (cârpă de șters) (înv., reg.) s.
  n./s. f., pl. stergătoare/ștergători
șterge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șterg, perf. s. 1 sg.
  ștersei, 1 pl. șterserăni; ger. ștergând; part. șters
stergere s. f., g.-d. art. stergerii, pl. stergeri
ștergură (reg.) s. f., g.-d. art. ștergurii; pl. șterguri
șterpeleală (fam.) s. f., g.-d. art. șterpelelii; pl. șterpeleli
șterpeli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. șterpelesc,
 imperf. 3 sg. șterpelea; conj. prez. 3 să șterpelească
șterpelire (fam.) s. f., g.-d. art. șterpelirii; pl. șterpeliri
ștersăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. ștersăt<u>u</u>rii; pl. ștersăt<u>u</u>ri
ștersură (înv.) s. f., g.-d. art. ștersurii; pl. ștersuri
stert (reg.) s. n., pl. sterturi
ștevie (-vi-e) s. f., art. ștevia (-vi-a), g.-d. art. șteviei; pl.
  ștevii, art. șteviile (-vi-i-)
!stevie-de-munte (plantă) (-vi-e-) s. f., art.
  ștevia-de-munte (-vi-a-), g.-d. art. șteviei-de-munte: pl.
  stevii-de-munte, art. steviile-de-munte (-vi-i-)
ștezar (reg.) s. m., pl. ștezari
ști (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. știu [pron. știŭ], 2 sg.
  știi, 3 sg. șt<u>ie, imperf. 3 sg. știa; conj. prez. 3 să știe; ger.</u>
  ști<u>i</u>nd; part. ști<u>u</u>t
```

```
știft s. n., pl. știfturi
știftui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. știftuiesc, imperf.
  3 sg. ştiftui<u>a</u>; conj. prez. 3 să ştiftui<u>a</u>scă
știftu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. știftu<u>i</u>rii; pl. știftu<u>i</u>ri
știință s. f., g.-d. art. științei; pl. științe
științific (ști-in-) adj. m., pl. științifici; f. științifică, pl.
  științ<u>i</u>fice
stiințificește (rar) (sti-in-) adv.
știm (pop.) s. m., pl. știmi
știmă s. f., g.-d. art. știmei; pl. știme
!stioalfă/stoarfă (arg.) (stioal-/stoar-) s. f., g.-d. art.
  stioalfei/stoarfei; pl. stioalfe/stoarfe
știoalnă (reg.) (știoal-) s. f., g.-d. art. știoalnei; pl. știoalne
știob (reg.) s. n., pl. ști<u>o</u>buri (-știo-)
știobâlc (reg.) (știo-) interj.
știobâlcă\underline{i} (a \sim) (reg.) (știo-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  știobâlcăiesc, imperf. 3 sg. știobâlcăia; conj. prez. 3 să
  știobâlcăi<u>a</u>scă
știr s. m.
                                            dr fei pe-be-waler
știrb adj. m., pl. știrbi; f. știrbă, pl. știrbe
știrba-baba-cloanța s. f., g.-d. art. știrbei-baba-cloanța
știrbenie (rar) (-ni-e) s. f., art. știrbenia (-ni-a), g.-d. art.
  ştirbeniei; pl. ştirbenii, art. ştirbeniile (-ni-i-)
știrbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. știrbesc, imperf. 3
  sg. ştirbea; conj. prez. 3 să ştirbească
știrbire s. f., g.-d. art. știrbirii; pl. știrbiri
știrbitură s. f., g.-d. art. știrbiturii; pl. știrbituri
știre s. f., g.-d. art. știrii; (informații) pl. știri
știrici (a ~) (reg., fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  stiricesc, imperf. 3 sg. stiricea; conj. prez. 3 să stiricească
știubei (reg.) s. n., pl. știubeie
                                                   Transport State
știubeiaș (reg.) s. n., pl. știubeiașe
știucă s. f., g.-d. art. știucii; pl. știuci
!știucă-de-mare (pește) s. f., g.-d. art. știucii-de-mare; pl.
  știuci-de-m<u>a</u>re
știuculiță s. f., g.-d. art. știuculiței; pl. știuculițe 356 80 ;
știulete s. m., pl. știuleți
știutor (ști-u-) adj. m., pl. știutori; f. sg. și pl. știutoare
ștoarfă v. știoalfă
ștolui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ștoluiesc, imperf.
   3 sg. ştolui<u>a</u>; conj. prez. 3 să ştolui<u>a</u>scă
 ștoluire s. f., g.-d. art. ștoluirii; pl. ștoluiri 🕒 👵 👵 👊
 ştraf (înv.) s. n., pl. ştr<u>a</u>furi
 strand s. n., pl. str<u>a</u>nduri
 strap<u>a</u>ţ (reg.) s. n., pl. strap<u>a</u>ţuri
 ștras v. stras
                                              eriline ligitarus
                                              (1965年) 自動構物
 ștreang s. n., pl. ștreanguri
 strecui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. strecuiesc, imperf.
   3 sg. strecuia: coni. prez. 3 să ștrecui<u>a</u>scă
```

```
strecuire s. f., g.-d. art. strecuirii; pl. strecuiri
                                                                    șui (reg., fam.) adj. m., pl. șui; f. sg. și pl. ș<u>u</u>ie
ștrecu<u>i</u>t s. n.
                                                                    ș<u>u</u>ier s. n., pl. ș<u>u</u>iere
                                  Stranger of Lotter and
strengar s. m., pl. strengari
                                                                    suiera (a ~) vb., ind. prez. 3 suieră
ștrengăresc adj. m., f. ștrengărească; pl. m. și f.
                                                                    șuierare (rar) s. f., g.-d. art. șuierării; pl. șuierări
  ştrengăr<u>e</u>şti
                                                                    șuierat s. n., pl. șuieraturi
strengărește adv.
                                                                    șuierătoare (reg.) s. f., g.-d. art. șuierătorii; pl. șuierători
strengări (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
                                                                    șuierător adj. m., pl. șuierători; f. sg. și pl. șuierătoare
  strengăresc, imperf. 3 sg. strengărea; conj. prez. 3 să
                                                                    șuierătură s. f., g.-d. art. șuierăturii; pl. șuierături
  ștrengăre<u>a</u>scă
                                                                    șuiet (pop.) s. n., pl. șuiete
strengărie s. f., art. strengăria, g.-d. art. strengăriei; (fapte,
                                                                    șuieț (reg.) adj. m., pl. șuieți; f. șuiață, pl. șuiețe
  atitudini) pl. strengării, art. strengăriile
                                                                    șuiță (reg.) (șu-i-) s. f., g.-d. art. șuiței; pl. șuițe
strengăriță s. f., g.-d. art. ștrengăriței; pl. ștrengărițe
                                                                    şular (reg.) s. n., pl. şulare/şularuri
ştrudel s. n., pl. ştrudele
                                                                    şuler (înv., reg.) s. m., pl. şuleri
sturlubatic v. sturlubatic
                                                                    șulerie (înv., reg.) s. f., art. șuleria, g.-d. art. șuleriei; pl.
şturţ (reg.) s. n., pl. şturţuri
                                                                       şuler<u>i</u>i, art. şuler<u>i</u>ile
stutui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. stuțuiesc, imperf.
                                                                    şumar (reg.) s. m., pl. şumari
  3 sg. ştuţuia; conj. prez. 3 să ştuţuiască
                                                                    şumen (reg.) adj. m., pl. şumeni; f. şumenă, pl. şumene
ștuțuire s. f., g.-d. art. ștuțuirii; pl. ștuțuiri
                                                                    sumeneală (reg.) s. f., g.-d. art. sumenelii; pl. sumeneli
şu/şu-şu-şu interj.
                                                                    !sumeni (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se
şubă s. f., g.-d. art. şubei; pl. şube
                                                                       sumeneste, imperf. 3 sg. se sumenea; conj. prez. 3 să se
șubeică (reg.) s. f., g.-d. art. șubeicii; pl. șubeici
                                                                       șumene<u>a</u>scă
şuber s. n., pl. şubere
                                                     STATE STATE
                                                                    şuncă s. f., g.-d. art. şuncii; pl. şunci
şuberec (reg.) s. n., pl. şuberece
                                                                    șunt s. n., pl. șunturi
şubiță (reg.) s. f., g.-d. art. şubiței; pl. şubițe
                                                                    !supuri (a se \sim) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. \alpha
şubler (şu-bler) s. n., pl. ş<u>u</u>blere
                                                                       supureste, imperf. 3 sg. se supurea; conj. prez. 3 să se
                                                                       supurească
şubred (şu-bred) adj. m., pl. ş<u>u</u>brezi; f. ş<u>u</u>bredă, pl. ş<u>u</u>brede
şubrezenie (şu-bre-, -ni-e) s. f., art. şubrezenia (-ni-a),
                                                                    şupurire (reg.) s. f., g.-d. art. şupuririi; pl. şupuriri
  g.-d. art. şubrezeniei; pl. şubrezenii, art. şubrezeniile
                                                                    şură s. f., g.-d. art. şurii; pl. şuri
  (-ni-i-)
                                                                    şurub s. n., pl. şuruburi
şubrezi (a ~) (şu-bre-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl.
                                                                    şurubar (reg.) s. m., pl. şurubari
  subrezesc, imperf. 3 sg. subrezea; conj. prez. 3 să
                                                                    șurubărie s. f., art. șurubăria, g.-d. art. șurubăriei;
  şubrezească
                                                                       (șiretlicuri) pl. șurubăr<u>i</u>i, art. șurubăr<u>i</u>ile
șubrezire (șu-bre-) s. f., g.-d. art. șubrezirii; pl. șubreziri
                                                                    şurubel s. n., pl. şurubele
subulită s. f., g.-d. art. șubulitei; pl. șubulite
                                                                    șurubelniță s. f., g.-d. art. șurubelniței; pl. șurubelnițe
şuc (reg.) s. n., pl. şucuri
                                                                    şurubui (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
sucheat (reg.) adj. m., pl. sucheati; f. sucheată, pl. sucheate
                                                                       şurubuiesc, imperf. 3 sg. şurubuie; conj. prez. 3 să
șuetă (șu-e-) s. f., g.-d. art. șuetei; pl. șuete
                                                                       șurubui<u>a</u>scă
sufan (reg.) s. n., pl. sufane
                                                                    şurubujre (reg.) s. f., g.-d. art. şurubujrii; pl. şurubujri
sugar (reg.) adj. m., pl. sugari; f. sugară, pl. sugare
                                                                    șustă (fam.) s. f., g.-d. art. șustei; pl. șuste
şugărel (reg.) s. m., pl. şugărei, art. şugăreii
                                                                    !şustăr/şustăr (reg.) s. m., pl. şustări/şustări
sugubăț adj. m., pl. sugubeți; f. sugubeață, pl. sugubețe
                                                                    şuşanea (fam.) s. f., art. şuşaneaua, g.-d. art. şuşanelei; pl.
                                                                       susanele, art. susanelele
şugubinar (înv.) s. m., pl. şugubinari
                                                                    şuşăniță (reg.) s. f., g.-d. art. şuşăniței; pl. şuşănițe
şugubină (înv., reg.) s. f., g.-d. art. şugubinei; pl. şugubine
                                                                    suslete (reg.) s. m., pl. susleti
sugui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. suguiesc,
   imperf. 3 sg. suguia; conj. prez. 3 să suguiască
                                                                    șușoteală s. f., g.-d. art. șușotelii; pl. șușoteli
şuguială (reg.) s. f., g.-d. art. şuguiglii; pl. şuguigli
                                                                    susoti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. susotesc, imperf.
șuguire (reg.) s. f., g.-d. art. șuguirii; pl. șuguiri
                                                                       3 sg. şuşote<u>a</u>; conj. prez. 3 să şuşote<u>a</u>scă
                                                                    sușotire s. f., g.-d. art. sușotirii; pl. sușotiri
suguitor (reg.) (-gu-i-) adj. m., pl. suguitori; f. sg. și pl.
                                                                     ementit e n
   șuguito<u>a</u>re
```

sustac s. m., pl. sustaci
sustar v. sustar
susui (a ~) vb., ind. prez. 3 susuie, imperf. 3 sg. susuia;
conj. prez. 3 sā susuie
susuialā s. f., g.-d. art. susuiglii; pl. susuigli
susuire s. f., g.-d. art. susuigrii; pl. susuiri
susuire s. f., g.-d. art. susuirii; pl. susuiri
susuit s. n.
susuitor (-su-i-) adj. m., pl. susuitori; f. sg. si pl. susuitore
susuiturā (-su-i-) s. f., g.-d. art. susuiturii, pl. susuituri
su-su-su v. su
sut s. n., pl. suturi
suta (a ~) vb., ind. prez. 3 suteazā
sutare s. f., g.-d. art. sutūrii; pl. sutūri
sutat s. n.

!sutor (rar) s. m., pl. sutori
suvită s. f., g.-d. art. suviței; pl. suvițe
suvoi s. n., pl. suvogie
svab¹ (insectă) s. m., pl. svabi
svab² (persoană) adj. m., s. m., pl. svabi; adj. f., s. f. svabă,
pl. svabe
svaiter s. n.
svarț (înv.) s. n., (porții) pl. svarțuri
svăbesc adj. m., f. svăbească; pl. m. și f. svăbesti
svăbeste adv.
svăboaică s. f., g.-d. art. svăboaicei; pl. svăboaice
sved (înv.) adj. m., s. m., pl. svezi; adj. f., s. f. sveadă, pl. svede
svemer s. n., pl. svemere
svezesc (înv.) adj. m., f. svezească; pl. m. și f. svezesti